

Het Kompas kijkt binnen bij De Rustplaets...

Met spons, zeem en verfkwast blijft de Rustplaets mooi!

Het Kompas mocht deze keer een kijkje nemen in 'de Rustplaets' van Wout en Joke van Rees. Binnenkort vieren zij, samen met de buren en de leden van de Historische Vereniging de honderdste verjaardag van hun verrassende Jugendstil woning aan de Rivierdijk. Op de gevelstenen aan beide zijden van de voordeur is te lezen dat de woning op 4 maart 1909 aanbesteed werd door architect H. Moulijn uit Dordrecht. En dat Willem-Hendrik van Haaften, geboren 31 augustus 1896 op 2 juni 1909 de eerste steen legde.

De eerste bouwaanvraag werd gedaan door W.H. van Haaften (opa van de eerste steenlegger?) en de eerste bewoner was M.P. van Haaften.

Dit aannemersgezin woonde daar tot 1937. De eerste bestektekening hangt ingelijst in de werkkamer van de huidige heer des huizes. Het huis werd gebouwd in Jugendstil. Men wilde rond 1900 het decoratieve handwerk in ere herstellen, wat aan de bovenzijde van de voorgevel en aan de gekleurde ingemetselde stenenranden duidelijk te zien is. Ook binnen zijn nog stijlkenmerken uit die tijd te herkennen: de vestibule met glazen tussenwand en de hoge plafonds met ornamenten en sierlijsten in hal, gang en enkele vertrekken.

De eerste grote verbouwing dateert uit 1937. B.H.J. Kesnich, directeur van de Rotterdamse Bank liet het pand aan de achterkant verbouwen. De enigszins speels uitzijnde achterzijde is toen veranderd in een strakke rechte gevel en alle kozijnen werden in ijzer uitgevoerd.

In de tijd van dokter van Mastrikt (1941-1954) is er weinig aan het huis veranderd. Hij had zijn spreekkamer beneden in de oostelijke voorkamer en de dienstbodekamer werd wachtruimte. De volgende bewoner, weer een huisarts (Dr. Terpstra) liet op de eerste etage aan de dijkkant de openslaande deuren weghalen en het balkonhekje veranderen. Nog steeds bestaat de wand van zijn de toenmalige spreekkamer uit vakken, laatjes en kasten waar de pillen en doktersgereedschappen bewaard werden. De wachtkamer ernaast kreeg een grotere dakkapel en de badkamer werd verbouwd tot laboratorium. De dienstbodekamer was toen in gebruik als badkamer en is nu de 'kastenkamer'. Joke: „Die noemen we zo omdat er drie kasten in 'gepropt' staan. Onvoorstelbaar dat in dit kleine donkere kamertje vroeger personeel moest wonen.”

In 1964 werd het pand gekocht door chirurg van der Wal. Hij woonde er met zijn gezin tot 1975. De serre kwam te vervallen, het kozijn met openslaande deuren werd vervangen door een heel groot raam, dat er nog steeds in zit en een indrukwekkend uitzicht op de rivier biedt.

Beneden werden de plafonds verlaagd. Van de achterste twee kamers maakten ze één grote woonkamer. De badkamer ging weer terug naar de oorspronkelijke ruimte op de eerste etage.

In 1975 was het pand van ondernemer J.H. Deleu. In de jaren 80 zocht het echtpaar van Rees, dat inmiddels een eigen expertisebedrijf op gebied van Baggermaterieel had, een woning waar Joke kantoor aan huis kon

houden, omdat dit in verband met de twee dochters makkelijker was dan steeds heen en weer van huis naar werk. In 1985 betrokken zij de woning. Het deel aan de dijkkant van de grote huiskamer werd in gebruik genomen als werkkamer, maar verder is in de beginjaren niet veel veranderd. Het was wat werk betreft een erg drukke tijd en Wout was vaak in het buitenland. Als hij thuis kwam was het vooral om tot rust te komen. Joke: „Wout wilde het in eerste instantie 'Rusthuis' noemen, maar ik zei nee hoor, dan komen ze hier aanbellen om een kamertje. Dus toen is het op z'n 'Slierechs' de 'Rustplaets' geworden.

Oom Arie Bakker, die zelf inmiddels in 'rusthuis' Overslydrecht woont, maakte van een heleboel latjes de naam op het huis. Hij is echt een kunstenaar." De nu 63-jarige Wout heeft op zijn 55ste de zaak verkocht. Doorslaggevend daarin was het feit dat dochter Jolanda tijdens haar zwangerschap een herseninfarct kreeg en gehandicapt raakte. Zo was er voor zowel Joke als Wout meer tijd beschikbaar om te helpen in het gezin waar gelukkig toch een gezonde kleinzoon geboren werd. Het feit dat niet meer gewerkt hoeft te worden, maakt ook ruimte vrij om af en toe andere dochter Ageeth, die met man en twee dochters in Miami woont, te bezoeken.

Maar ook aan het onderhoud van de Rustplaets besteden ze graag veel tijd. Wout: „We zijn nog steeds verliefd op dit huis en we willen dat het er netjes ziet. Het is best jammer dat niet alles meer origineel is, maar we doen wat we kunnen: Joke met spons en zeem en ik met de verfkwast." Een rondleiding levert veel mooie en vaak authentieke details op. De riante tuin aan de Merwede, waarin een 'Reesboot' niet ontbreekt, is prachtig. De originele bakstoep aan de zijkant van het pand is er nog, evenals een rond glas-in-loodraampje boven de achterdeur en de buitentrapp naar de kelder voor de kolenboer.

„Dat is onze zolder, want die hebben we achter onze mooie maar valse gevel niet.”

Er zijn allerlei kamertjes met verwarmingsketel, buizen en de gebruikelijke rommel. Maar ook met originele deuren en andere leuke details als deurknoppen, bakelieten stoppenkasten en licht-knopjes.

Ook de doka van dr. van der Wal is nog te herkennen. Zijn 96-jarige weduwe is er vorige

jaar op bezoek geweest. Joke: „Het was een bijzondere dame en ze vond het heel leuk om na ruim 30 jaar het huis weer terug te zien. Het bleek dat de parketvloer, het terras en de groene tegeltjes in de badkamer ook nog uit haar tijd zijn. 'En ik had ook gele overgordijnen' riep ze verrukt." Op de eerste etage lieten Joke en Wout de dakkapel, openslaande deuren en het balkon zoveel mogelijk in de oude staat terug brengen.

Oude foto ...

„Naar aanleiding van een oude foto heb ik een timmerman opdracht gegeven het hekje precies zo na te maken." Wie langs de 'Rustplaats' wandelt of fietst heeft redenen genoeg om even stil te blijven staan om het leuke balkonnetje, de bijzondere gevel met jaartallen en de herinneringsstenen naast de voordeur van het mooie Jugendstil pand te bekijken.

Bron: Het Kompas

Tekst: Margreet Strijker